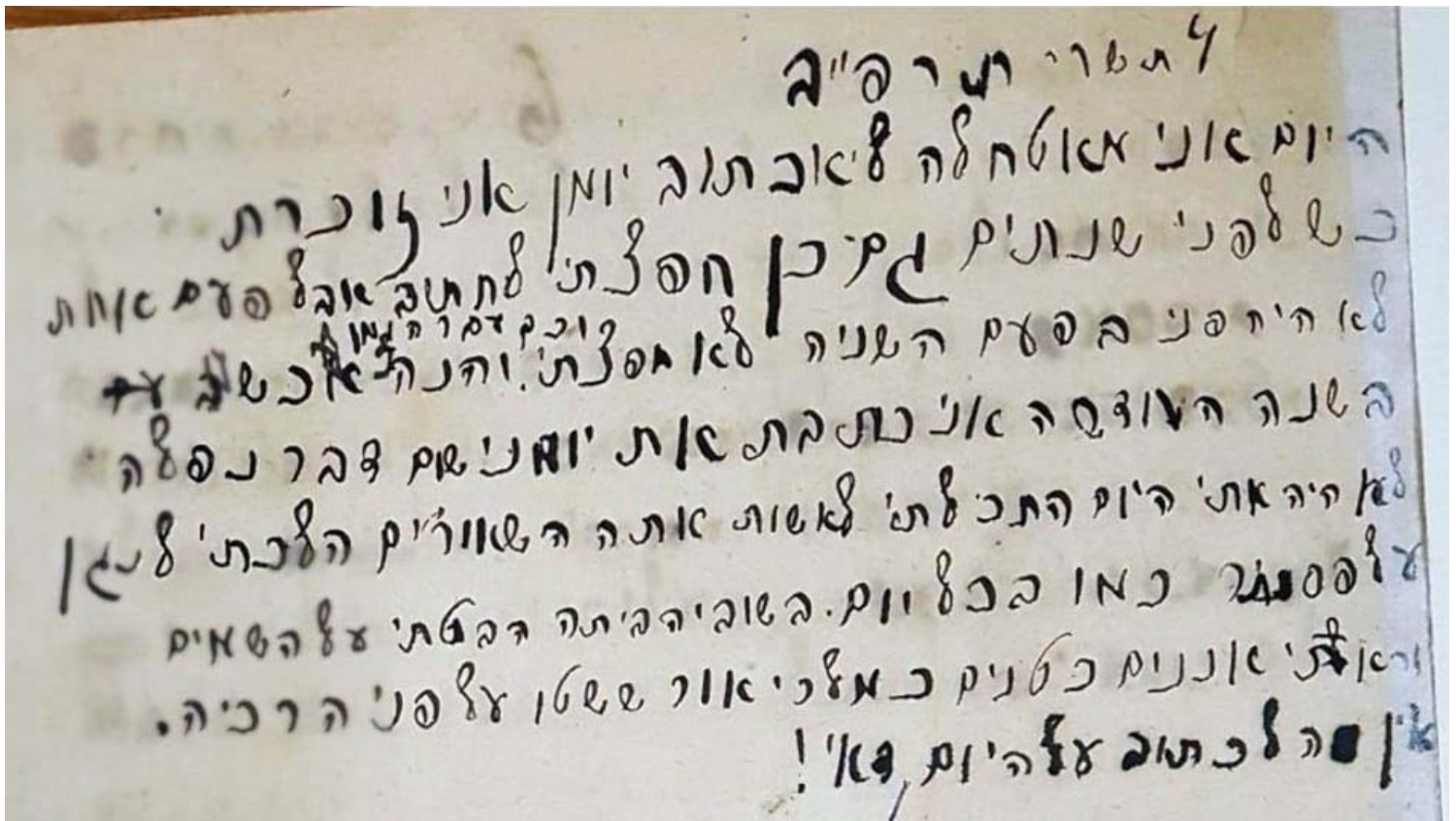

חוגגים יום הולדת 109 למשוררת האהובה לאה גולדברג

Posted on 2 ביוני 2020 by שוש להב

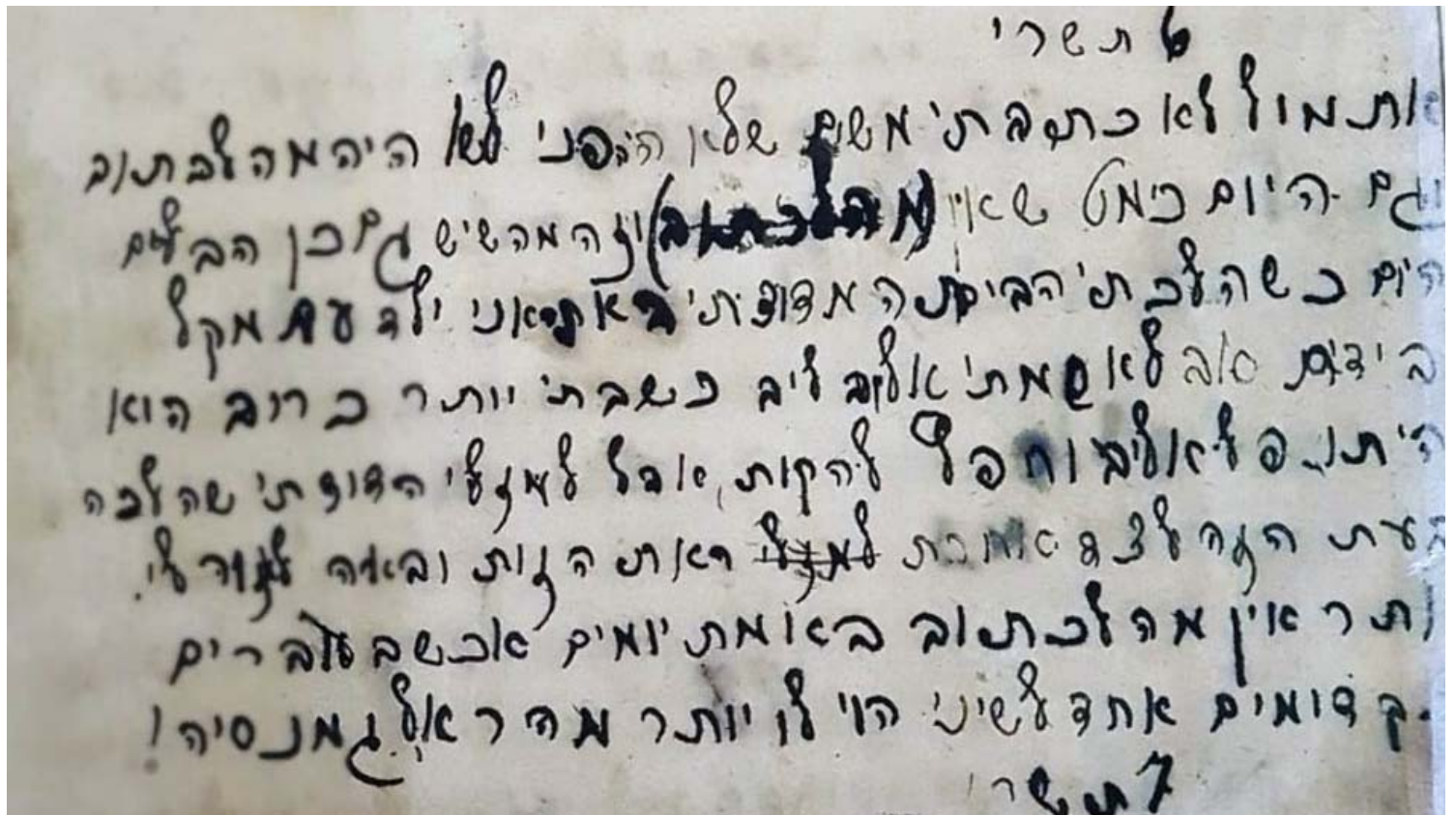

"היום אני מאטחלה ליאכתוב יומן", כלומר: היום אני מתחילה לכתוב יומן, ותסלחו לשגיאות של בת העשר

Categories: [כחול לבן](#), [ראשי](#)

Tag: [לאה גולדברג](#)

בסוף השבוע ציינו את יום הולדתה של **לאה גולדברג**, שנולדה ב 29 במאי 1911, בפרוסיה המזרחית, גרמניה. משוררת אהובה, סופרת לילדים ולמבוגרים, מתרגמת, מבקרת, ציירת, פרופסור לספרות באוניברסיטה העברית, עיתונאית וכלת פרס ישראל לספרות לשנת 1970. אז לכבוד יום הולדתה ירדנו אל הארכיון של מכון "גנזים" והעלנו מתוך ארכיונה הגדול, את יומנה האישי שאותו החלה לכתוב ב-6 לאוקטובר 1921 בהיותה בת 10 וחצי. אמנם, חשבה להתחיל לכתוב אותו שנתיים קודם לכן, אבל: "פעם אחת לא היה פנאי, בפעם השנייה לא חפצתי", אך עם תחילת השנה החדשה, שנת תרפ"ב, התיישבה לשולחן והחלה לכתוב במחברת עם הכריכה השחורה, שמצוייה בארכיון מכון "גנזים". כבר בפתח היומן, כותבת המשוררת לעתיד: "כשחזרת, הבטתי על השמים וראיתי עננים קטנים כמלכי אור שטנו על פני הרקיע". כך היא כתבה.

מתוך היומן המקורי של לאה גולדברג. צילום באדיבות מאוצרות ארכיון גנזים והנה מה שרשמה ביומן ב' 4 תשרי תרפ"ב, ואתם הקוראים, אל נא תקפידו עמה על שגיאות הכתיב - קצת התחשבות, בכל זאת ילדה בת עשר, שלומדת שפה חדשה. **שגיאות הכתיב בטקסט במקור:** "היום אני מאטחלה ליאכתוב יומן. אני זוכרת כשלפני שנתים גם כן חפצתי לחתוב אבל פעם אחת לא היה פני בפעם השניה לא חפצתי. והנה אכשב עם השנה החדשה, אני כתבת את יומני. שם דבר נפלה לא היה אתי היום. התכלתי לעשות את השאורים. הלכתי לנגן על פסנתר כמו בכל יום. בשובי הביתה הבטתי על השמים וראיתי אננים כטנים כמלכי אור ששטו על פני הרכיה. אין מה לכתוב על היום, דאי!"

זו ההזדמנות לקריאה משפחתית משותפת מכתביה של לאה גולדברג, ואם מתחשק לכם לתקן לבת ה- 10 את שגיאות הכתיב, אתם מוזמנים.

מוזמנים גם לבקר בקבוצת הפייסבוק שלנו 'טיול משפחתי בארץ ובעולם'